

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 289

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 4 mai 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
114.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2008 pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Apărării al Republicii Bulgaria, Ministerul Apărării al Republicii Cehe, Ministerul Apărării al Republicii Estonia, Ministerul Apărării al Republicii Finlanda, Guvernul Republicii Ungare, Ministerul Apărării al Republicii Italiene, Ministerul Apărării al Republicii Letonia, Ministerul Apărării al Republicii Lituania, ministrul apărării al Regatului Țărilor de Jos, Ministerul Apărării al Regatului Norvegiei, ministrul apărării naționale al Republicii Polone, Guvernul României, Ministerul Apărării al Republicii Slovenia, Guvernul Regatului Suediei și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind Capabilitatea de transport strategic aerian (SAC), deschis spre semnare la Luxemburg la 14 februarie 2008, și a Scrisorii de confirmare între participanții la SAC MoU cu privire la suspendarea și reducerea unor costuri ale Programului privind Capabilitatea de transport strategic aerian și alocarea orelor de zbor neprevăzute în program	2	Decizia nr. 480 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice .... 4-5 Decizia nr. 481 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) și art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice .... 5-7 Decizia nr. 482 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 500 din Codul de procedură penală ..... 7-8 Decizia nr. 483 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 din Codul de procedură civilă și art. 1073 din Codul civil ..... 8-9 Decizia nr. 484 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 172 alin. 1, art. 224 alin. 1 și 3 și art. 91 ⁶ din Codul de procedură penală ..... 9-11 Decizia nr. 485 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare ..... 11-12 Decizia nr. 488 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 din Codul de procedură penală ..... 13-14 Decizia nr. 489 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 ¹ din Codul penal 14-15
692.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2008 pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Apărării al Republicii Bulgaria, Ministerul Apărării al Republicii Cehe, Ministerul Apărării al Republicii Estonia, Ministerul Apărării al Republicii Finlanda, Guvernul Republicii Ungare, Ministerul Apărării al Republicii Italiene, Ministerul Apărării al Republicii Letonia, Ministerul Apărării al Republicii Lituania, ministrul apărării al Regatului Țărilor de Jos, Ministerul Apărării al Regatului Norvegiei, ministrul apărării naționale al Republicii Polone, Guvernul României, Ministerul Apărării al Republicii Slovenia, Guvernul Regatului Suediei și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind Capabilitatea de transport strategic aerian (SAC), deschis spre semnare la Luxemburg la 14 februarie 2008, și a Scrisorii de confirmare între participanții la SAC MoU cu privire la suspendarea și reducerea unor costuri ale Programului privind Capabilitatea de transport strategic aerian și alocarea orelor de zbor neprevăzute în program	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE 437. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.219(82) a Comitetului Securității Maritime din 8 decembrie 2006 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.166(56) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin din 13 iulie 2007 16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2008 pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Apărării al Republicii Bulgaria, Ministerul Apărării al Republicii Cehe, Ministerul Apărării al Republicii Estonia, Ministerul Apărării al Republicii Finlanda, Guvernul Republicii Ungare, Ministerul Apărării al Republicii Italiene, Ministerul Apărării al Republicii Letonia, Ministerul Apărării al Republicii Lituania, ministrul apărării al Regatului Țărilor de Jos, Ministerul Apărării al Regatului Norvegiei, ministrul apărării naționale al Republicii Polone, Guvernul României, Ministerul Apărării al Republicii Slovenia, Guvernul Regatului Suediei și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind Capabilitatea de transport strategic aerian (SAC), deschis spre semnare la Luxemburg la 14 februarie 2008, și a Scrisorii de confirmare între participanții la SAC MoU cu privire la suspendarea și reducerea unor costuri ale Programului privind Capabilitatea de transport strategic aerian și alocarea orelor de zbor neprevăzute în program

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132 din 14 octombrie 2008 pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Apărării al Republicii Bulgaria, Ministerul Apărării al Republicii Cehe, Ministerul Apărării al Republicii Estonia, Ministerul Apărării al Republicii Finlanda, Guvernul Republicii Ungare, Ministerul Apărării al Republicii Italiene, Ministerul Apărării al Republicii Letonia, Ministerul Apărării al Republicii Lituania, ministrul apărării al Regatului Țărilor de Jos, Ministerul Apărării al Regatului Norvegiei, ministrul apărării naționale al Republicii Polone, Guvernul României, Ministerul Apărării al Republicii Slovenia, Guvernul Regatului Suediei și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind Capabilitatea de transport strategic aerian (SAC), deschis spre semnare la Luxemburg la 14 februarie 2008, și a Scrisorii de confirmare între participanții la SAC MoU cu privire la suspendarea și reducerea unor costuri ale Programului privind Capabilitatea de transport strategic aerian și alocarea orelor de zbor neprevăzute în program, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 10 noiembrie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 24 aprilie 2009.

Nr. 114.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2008 pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Apărării al Republicii Bulgaria, Ministerul Apărării al Republicii Cehe, Ministerul Apărării al Republicii Estonia, Ministerul Apărării al Republicii Finlanda, Guvernul Republicii Ungare, Ministerul Apărării al Republicii Italiene, Ministerul Apărării al Republicii Letonia, Ministerul Apărării al Republicii Lituania, ministrul apărării al Regatului Țărilor de Jos, Ministerul Apărării al Regatului Norvegiei, ministrul apărării naționale al Republicii Polone, Guvernul României, Ministerul Apărării al Republicii Slovenia, Guvernul Regatului Suediei și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind Capabilitatea de transport strategic aerian (SAC), deschis spre semnare la Luxemburg la 14 februarie 2008, și a Scrisorii de confirmare între participanții la SAC MoU cu privire la suspendarea și reducerea unor costuri ale Programului privind Capabilitatea de transport strategic aerian și alocarea orelor de zbor neprevăzute în program

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2008 pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Apărării al Republicii Bulgaria, Ministerul Apărării al Republicii Cehe, Ministerul Apărării al Republicii Estonia, Ministerul Apărării al Republicii Finlanda, Guvernul Republicii Ungare, Ministerul Apărării al Republicii Italiene, Ministerul Apărării al Republicii Letonia, Ministerul Apărării al Republicii Lituania, ministrul apărării al Regatului Țărilor de Jos, Ministerul Apărării al Regatului Norvegiei, ministrul apărării naționale al Republicii Polone, Guvernul României, Ministerul Apărării al Republicii Slovenia, Guvernul Regatului Suediei și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind Capabilitatea de transport strategic aerian (SAC), deschis spre semnare la Luxemburg la 14 februarie 2008, și a Scrisorii de confirmare între participanții la SAC MoU cu privire la suspendarea și reducerea unor costuri ale Programului privind Capabilitatea de transport strategic aerian și alocarea orelor de zbor neprevăzute în program și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 24 aprilie 2009.
Nr. 692.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 480**

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de lăncu C. Toader în Dosarul nr. 174/301/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției pune concluzii de respingere a acesteia, reluând motivele invocate în fața instanței de drept comun.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 174/301/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de lăncu C. Toader în dosarul de mai sus, având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 11, 15, 20, 21 și 25, precum și ale art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece prin instituirea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 60 de zile este limitat dreptul la liberă circulație. De asemenea, autorul excepției face trimitere la dispozițiile art. 1 din Convenția Europeană din 3 iunie 1976 cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor și art. 6 lit. c) din anexa nr. 11 din aceeași convenție referitoare la Fondul Comun al Infrastrucțurii Rutiere, act ratificat de România prin Legea nr. 126/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 14 iulie 1997. Cu privire la celelalte dispoziții constituționale și convenționale invocate, autorul excepției nu a arătat în mod concret în ce constă contrarietatea prevederilor legale criticate cu acestea.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată în raport cu dispozițiile art. 15, art. 1 alin. (3), art. 11, 20 și 25 din Constituția României, respectiv inadmisibilă în raport de prevederile art. 21 din Legea fundamentală și art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul conținut:

— Art. 101 alin. (3) lit. a): „(3) *Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 60 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte:*

a) *nerespectarea regulilor privind prioritatea de trecere, depășirea sau trecerea la culoarea roșie a semaforului, dacă prin aceasta s-a produs un accident de circulație din care au rezultat avariarea unui vehicul sau alte pagube materiale.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în ceea ce privește critica de neconstituționalitate adusă prevederilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 25 care consacră dreptul la liberă circulație, acestea din urmă nu au legătură cu dispozițiile de lege contestate. Astfel, dreptul la liberă circulație vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, textul constituțional reglementând ambele aspecte care formează acest drept fundamental, și anume: libera circulație pe teritoriul României și libera circulație

în afara teritoriului țării. Dreptul la liberă circulație, astfel cum este reglementat de Constituția României, prin receptarea sa din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice, nu include și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a deține un permis de conducere auto în acest scop, prevederile constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație.

Ca urmare, fiecare cetățean poate folosi mijloacele de transport pe care le consideră potrivite (rutiere, feroviare, aeriene, fluviale, navale, mijloace de transport în comun sau personale), cu respectarea, însă, a regulilor impuse prin actele normative care reglementează utilizarea acestora. Stabilirea unor astfel de reguli referitoare la circulația pe drumurile publice, inclusiv în ceea ce privește reținerea permisului de conducere, respectiv suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, are ca scop, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective [...]” și nu este de natură să încalce, pentru motivele arătate, dreptul fundamental reglementat de art. 25 din Constituție. De altfel, și „libera circulație”, prevăzută de textul constituțional invocat în motivarea excepției, se desfășoară potrivit unor reguli stabilite

prin lege, reguli care au ca finalitate ocrotirea unor valori economice și sociale, a drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și a unei normale desfășurări a relațiilor interstatale.

Cât privește referirea la dispozițiile Legii nr. 126/1997 pentru ratificarea Convenției europene cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976, Curtea constată că aspectele semnalate îmbracă elementele specifice aplicării și interpretării legii, cu aplicabilitate directă a dispozițiilor constituționale ale art. 20 alin. (2) potrivit cărora, „*Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile*”. Așa fiind, excepția este din această perspectivă inadmisibilă.

În sfârșit, referitor la celelalte prevederi constituționale și convenționale invocate, Curtea constată că autorul excepției s-a limitat doar la o simplă trimitere la acestea, fără a arăta în mod concret în ce constă viciul de constituționalitate pretins existent. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și *motivate*”, și, pe cale de consecință, și din această perspectivă excepția este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de lăncu C. Toader în Dosarul nr. 174/301/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 481

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) și art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Antonia Constantin — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) și art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Sorin Nicolae Toma în Dosarul

nr. 1.966/299/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece aspectele criticate vizează aspecte ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.966/299/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (1) și art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Sorin Nicolae Toma în dosarul de mai sus având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (1), deoarece, deși în art. 54 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se face vorbire de manevra de ieșire dintr-un rând de vehicule staționate sau de intrare într-un asemenea rând, art. 108 alin. (1) lit. b) pct. 3 aplicat de agentul constator nu prevede vreo sancțiune pentru o astfel de manevră.

De asemenea, art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 contravine aceluiași text constituțional, întrucât nu prevede ce se întâmplă în situația în care un conducător auto nu se prezintă la unitatea de poliție, deoarece nu o poate face în absența celui alt, care este în imposibilitate de a se prezenta ori refuză să se prezinte.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece în ceea ce privește art. 54 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, autorul excepției este nemulțumit de modul de aplicare și de interpretare a legii, iar în ceea ce privește art. 79 alin. (1) este de observat că textul a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2007, nepreluând soluția legislativă anterioară referitoare la obligația conducătorilor auto implicați într-un accident de a se prezenta **imediat** la unitatea de poliție.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 54 alin. (1) și art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul conținut:

— Art. 54 alin. (1): *„Conducătorul de vehicul care execută o manevră de schimbare a direcției de mers, de ieșire dintr-un rând de vehicule staționate sau de intrare într-un asemenea rând, de trecere pe o altă bandă de circulație sau de virare spre dreapta ori spre stânga sau care urmează să efectueze o întoarcere ori să meargă cu spatele este obligat să semnalizeze din timp și să se asigure că o poate face fără să perturbe circulația sau să pună în pericol siguranța celorlalți participanți la trafic.”;*

— Art. 79 alin. (1): *„Conducătorii de vehicule implicați într-un accident de circulație în urma căruia au rezultat numai avariile vehiculelor și/sau alte pagube materiale sunt obligați:*

a) *să scoată imediat vehiculele în afara părții carosabile ori, dacă starea vehiculelor nu permite acest lucru, să le deplaseze cât mai aproape de bordură sau acostament, semnalizându-le prezența;*

b) *să se prezinte la unitatea de poliție competentă pe raza căreia s-a produs accidentul în termen de cel mult 24 de ore de la producerea evenimentului pentru întocmirea documentelor de constatare.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci este nemulțumit de modul de aplicare și de interpretare a textului de către agentul constator. Or, din această perspectivă excepția formulată este inadmisibilă, întrucât sancționarea justă sau injustă pentru efectuarea manevrei de ieșire dintr-un rând de vehicule staționate sau de intrarea într-un asemenea rând este de competența strictă a instanțelor judecătorești de drept comun, singurele care, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (1) din Constituție, sunt chemate să realizeze justiția.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea constată că și aceasta este inadmisibilă, întrucât autorul excepției desprinde concluzia neconformității textului cu Legea fundamentală din faptul că nu prevede ce se întâmplă într-un anume caz ce se poate ivi în realitatea socială. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță *„fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) și art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Sorin Nicolae Toma în Dosarul nr. 1.966/299/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 482

din 2 aprilie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 500
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 500 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefan Radu Bolocan în Dosarul nr. 9.064/303/2008 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Robert Toma Șaguna din cadrul Baroului București, cu delegație la dosar. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul ales al autorului excepției pune concluzii de admitere a acesteia, reluând motivele invocate la instanța de drept comun.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.064/303/2008, **Judecătoria Sectorului 6 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 500 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ștefan Radu Bolocan în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri de reabilitare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 24 alin. (1), deoarece, deși sunt îndeplinite condițiile reabilitării judecătorești, instanța suspendă examinarea cererii pentru că a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru o altă faptă penală. Or, inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție pentru această nouă infracțiune și simplul fapt că, spre deosebire de alți condamnați, a introdus cererea de reabilitare mult după împlinirea termenului prevăzut de art. 135 alin. 1 lit. a) din Codul penal nu justifică măsura suspendării reglementată de textul criticat. Din această perspectivă este discriminat în raport cu condamnații mai diligenți, care între timp au fost reabilitați.

Judecătoria Sectorului 6 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Prin suspendarea cererii de reabilitare titularul nu este considerat vinovat, instanța de judecată urmând a stabili prin hotărâre definitivă cu privire la acest aspect.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 500 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Suspendarea examinării cererii, care au următorul conținut: „Dacă înainte de soluționarea cererii de reabilitare a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru o altă infracțiune săvârșită de condamnat, examinarea cererii se suspendă până la soluționarea definitivă a cauzei privitoare la noua învinuire.”*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 500 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefan Radu Bolocan în Dosarul nr. 9.064/303/2008 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 483

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 din Codul de procedură civilă și art. 1073 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 din Codul de procedură civilă și art. 1073 din Codul civil, excepție ridicată de Ecaterina Neamțu în Dosarul nr. 1.666/200/2008 al Judecătoriei Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.666/200/2008, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 din Codul de procedură civilă și art. 1073 din Codul civil.**

Excepția a fost ridicată de Ecaterina Neamțu într-o cauză civilă având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile art. 111 din Codul de procedură civilă și art. 1073 din Codul civil încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 4 alin. (2), art. 15 alin. (2), art. 16, art. 21, art. 24, art. 44, art. 53, art. 124 și art. 136. În acest sens, arată că aceste dispoziții de lege creează premisele unei exercitări abuzive a dreptului de a acționa în justiție, lăsând loc la interpretări arbitrare și aplicarea lor greșită.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 111 din Codul de procedură civilă și art. 1073 din Codul civil, cu următorul conținut:

— Art. 111 din Codul de procedură civilă: „*Partea care are interes poate să facă cerere pentru constatarea existenței sau*

neexistenței unui drept. Cererea nu poate fi primită dacă partea poate cere realizarea dreptului.”;

— Art. 1073 din Codul civil: „*Creditorul are dreptul de a dobândi îndeplinirea exactă a obligației, și în caz contrar are dreptul la dezdăunare.*”

Acest text de lege este raportat la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 4 alin. (2), art. 15 alin. (2), art. 16, art. 21, art. 24, art. 44, art. 53, art. 124 și art. 136.

Cu privire la aspectele invocate de autorul excepției, cum ar fi acela că textele de lege criticate creează premisele unei exercitări abuzive a dreptului de acțiune în justiție, lăsând loc la interpretări arbitrare și aplicarea lor greșită, Curtea constată că acestea nu pot fi primite, deoarece nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate.

Autorul excepției consideră că neconstituționalitatea lor este determinată de modul în care instanța de judecată le-ar putea interpreta și aplica.

Asemenea aspecte nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992, asigură controlul de constituționalitate prin raportare la prevederile Constituției, interpretarea și aplicarea reglementărilor legale revenind instanțelor judecătorești. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 din Codul de procedură civilă și art. 1073 din Codul civil, excepție ridicată de Ecaterina Neamțu în Dosarul nr. 1.666/200/2008 al Judecătoriei Buzău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 484

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 172 alin. 1, art. 224 alin. 1 și 3 și art. 91⁶ din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Iuliana Nedelcu — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 172 alin. 1, art. 224 alin. 1 și 3 și art. 91⁶ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marcel Bărbuț, Doina Cornelia Ștefani și

Andrei Gheorghe în Dosarul nr. 3.080/108/2007 al Tribunalului Arad — Secția penală.

La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției Marcel Bărbuț și Doina Cornelia Ștefani, domnul avocat Răzvan Doseanu din cadrul Baroului Bihor, cu delegație la dosar, și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul autorilor Marcel Bărbuț și Doina Cornelia Ștefani pune concluzii de admitere a acesteia așa cum a fost formulată în fața instanței de drept comun.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.080/108/2007, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 172 alin. 1, art. 224 alin. 1 și 3 și art. 91⁶ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marcel Bărbuț, Doina Cornelia Ștefani și Andrei Gheorghe în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 91⁶ din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 26 referitoare la *Viața intimă, familială și privată*, ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, deoarece înregistrările efectuate de părți, spre deosebire de cele efectuate de organele de stat, nu prezintă suficiente garanții contra unor aplicări arbitrare. Aceeași concluzie s-ar desprinde și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia înregistrarea și folosirea ca mijloc de probă a unor convorbiri fără autorizarea unui reprezentant al autorităților judiciare constituie o violare a art. 8 din Convenție.

De asemenea, art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 172 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală contravin dispozițiilor constituționale ale art. 24 alin. (1) și (2) și art. 53, precum și ale art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. c) și d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece în faza actelor premergătoare apărătorul făptuitorului nu are dreptul să asiste la niciunul din actele care se efectuează până la începerea urmăririi penale, fiind lipsit de o minimă garanție a dreptului la apărare.

Tribunalul Arad — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente prin avocat, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. 1 și 4 cu denumirea marginală *Garantarea dreptului la apărare*, art. 70 alin. 2 cu denumirea marginală *Întrebări și lămuriri prealabile*, art. 172 alin. 1 cu denumirea marginală *Drepturile apărătorului*, art. 224 alin. 1 și 3 cu denumirea marginală *Acte premergătoare* și art. 91⁶ cu denumirea marginală *Verificarea mijloacelor de probă*, care au următorul conținut:

— Art. 6 alin. 1 și 4: *„Dreptul de apărare este garantat învinuitului, inculpatului și celorlalte părți în tot cursul procesului penal.[...]”*

Orice parte are dreptul să fie asistată de apărător în tot cursul procesului penal.”;

— Art. 70 alin. 2: *„Învinuitului sau inculpatului i se aduc apoi la cunoștință fapta care formează obiectul cauzei, încadrarea juridică a acesteia, dreptul de a avea un apărător, precum și dreptul de nu face nicio declarație, atrăgându-i-se totodată atenția că ceea ce declară poate fi folosit împotriva sa. Dacă învinuitul sau inculpatul dă o declarație, i se pune în vedere să declare tot ce știe cu privire la fapta și la învinuirea ce i se aduce în legătură cu aceasta.”;*

— Art. 172 alin. 1: *„În cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală și poate formula cereri și depune memorii. Lipsa apărătorului nu împiedică efectuarea actului de urmărire penală, dacă există dovada că apărătorul a fost încunoștințat de data și ora efectuării actului. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, internet sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.”;*

— Art. 224 alin. 1 și 3: *„În vederea începerii urmăririi penale, organul de urmărire penală poate efectua acte premergătoare.[...]”*

Procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă.”;

— Art. 91⁶: *„Mijloacele de probă prevăzute în prezenta secțiune pot fi supuse expertizei tehnice la cererea procurorului, a părților sau din oficiu.”*

Înregistrările prevăzute în prezenta secțiune, efectuate de părți sau de alte persoane, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Orice alte înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 124 din 26 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 15 august 2001, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 și art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală, iar cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 593 din 21 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 19 octombrie 2006, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de considerentele acestora, Curtea mai constată următoarele:

Actele premergătoare au o natură proprie, care nu poate fi identificată sau subsumată naturii precise și bine determinate a altor instituții. Așa cum rezultă din chiar denumirea lor, acestea premerg faza de urmărire penală, având un caracter de anterioritate desprins din scopul instituirii lor, și anume acela de a completa informațiile organelor de urmărire penală, de a verifica informațiile deținute și de a fundamenta convingerea organului de cercetare penală ori procurorului cu privire la oportunitatea începerii ori neînceperii urmăririi penale. Așa fiind, aceste acte prin conținutul lor au un caracter *sui generis*, limitat însă de atingerea scopului. Abia dincolo de această graniță se poate vorbi de o împingere într-un cadru extraprocesual a actelor care trebuie îndeplinite sub hegemonia garanțiilor impuse de faza urmăririi penale. Cu alte cuvinte, în cadrul

investigațiilor prealabile nu pot fi dispuse măsuri procesuale, deoarece acestea se pot lua numai cu privire la învinuit sau inculpat, ceea ce ar implica o urmărire penală începută.

În concluzie, este de necontestat că actele premergătoare urmăririi penale sunt acte procedurale cu natură și funcționalitate specifice plasate în afara procesului penal. Așa fiind, aceasta este rațiunea pentru care legiuitorul nu este ținut de vreun imperativ constituțional ori convențional de a institui în sarcina organelor de cercetare și de urmărire penală obligația de a garanta dreptul la apărare persoanelor audiate în scopul determinat mai sus menționat, deoarece acestea nu au încă nicio calitate procesuală.

Faptul că aceste acte capătă relevanță juridică prin consemnarea într-un proces-verbal care constituie mijloc de probă nu este de natură a afecta drepturile invocate, cu precădere dreptul la apărare, deoarece partea interesată are la îndemână o suită de garanții procesuale pentru a contesta temeinicia acestora.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 172 alin. 1, art. 224 alin. 1 și 3 și art. 91⁶ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marcel Bărbuț, Doina Cornelia Ștefani și Andrei Gheorghe în Dosarul nr. 3.080/108/2007 al Tribunalului Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 485

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, excepție ridicată de Lili Daniel Dediu în Dosarul nr. 11.108/118/2008 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată și face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.108/118/2008, **Tribunalul Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului**

Național de Date Genetice Judiciare, excepție ridicată de Lili Daniel Dediu în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri privind prelevarea de probe biologice, formulate de un reprezentant al Ministerului Public.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 26 referitoare la *Viața intimă, familială și privată* și ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, raportate la art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, deoarece se realizează o ingerință a autorității publice în viața privată, ingerință care nu este necesară într-o societate democratică.

Tribunalul Constanța — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 76/2008, actul normativ are drept scop instituirea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, pentru prevenirea și combaterea unor infracțiuni prin care se aduc atingeri grave drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, în special dreptului la viață și la integritate fizică și psihică, precum și pentru identificarea cadavrelor cu identitate necunoscută, a persoanelor dispărute sau a persoanelor decedate în urma catastrofelor naturale, a accidentelor în masă, a infracțiunilor de omor sau a actelor de terorism. Or, acest scop răspunde pe deplin exigențelor prevăzute de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 76/2008 privind

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, excepție ridicată de Lili Daniel Dediu în Dosarul nr. 11.108/118/2008 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 14 aprilie 2008, care au următorul conținut:

— Art. 5 alin. (3): „*În cazul în care persoana de la care urmează să se recolteze probe biologice sau, în cazul minorului cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani, părinții ori reprezentantul legal al acestuia nu își dau consimțământul, organul competent să efectueze prelevarea informează instanța de judecată, care va dispune cu privire la prelevarea sau, după caz, neprelevarea probelor biologice fără acordul respectivelor persoane.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că drepturile consacrate de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt drepturi absolute, ele putând fi supuse anumitor limitări ori restricții din partea autorităților. Între componentele dreptului protejuit de art. 8 din Convenție se regăsește respectarea dreptului la viață privată, care însă poate fi supus anumitor ingerințe cu condiția ca acestea să fie prevăzute de lege, să urmărească un scop legitim, să apară ca necesare într-o societate democratică, să privească un drept apărut de Convenție și să fie proporționale cu scopul urmărit.

Așa fiind, este de necontestat faptul că toți participanții la înfăptuirea actului de justiție au obligația de a se supune principiului aflării adevărului. Ca o necesitate firească ce se impune ca urmare a desfășurării instrucției penale, genotiparea probelor biologice recoltate din câmpul infracțiunii, alături de probele de referință recoltate de la persoanele ce fac parte din cercul de suspecti, este o măsură necesară într-o societate democratică.

Potrivit textului legal criticat, judecătorul, ca reprezentant al autorității, în pofida absenței consimțământului celui vizat, are dreptul să dispună cu privire la necesitatea prelevării de probe biologice de la o anumită categorie de persoane, și anume aceea a suspectilor.

Or, pornind de la rațiunea reglementării care urmărește, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 76/2008, „*constituirea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, denumit în continuare S.N.D.G.J., pentru prevenirea și combaterea unor categorii de infracțiuni prin care se aduc atingeri grave drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, în special dreptului la viață și la integritate fizică și psihică, precum și pentru identificarea cadavrelor cu identitate necunoscută, a persoanelor dispărute sau a persoanelor decedate în urma catastrofelor naturale, a accidentelor în masă, a infracțiunilor de omor sau a actelor de terorism*”, este evident că scopul se circumscrie pe deplin exigențelor impuse de art. 8 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de art. 53 din Constituție, amestecul autorității în viața intimă și privată fiind justificat.

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 488

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Gura Humorului în Dosarul nr. 1.663/237/2008 și în Dosarul nr. 1.592/237/2008 ale aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 50D/2009 și nr. 51D/2009 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 51D/2009 la Dosarul nr. 50D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 15 decembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 1.663/237/2008 și nr. 1.592/237/2008, **Judecătoria Gura Humorului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 486 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată din oficiu, în dosarele de mai sus, de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 22 alin. (1), art. 23 alin. (11), art. 49 alin. (1) și art. 53, deoarece nu îi protejează pe inculpații minori și promovează discriminarea. Prin judecarea minorului, în situația în care în cauză sunt și inculpați majori, în ședința publică se aduce atingere integrității psihice și morale a acestuia.

Așa fiind, instanța de judecată consideră că se impune declararea ca neconstituțional a art. 486 din Codul de procedură penală și modificarea acestuia în sensul ca legea să prevadă expres fie că inculpații minori se judecă separat de inculpații majori, prin disjungerea cauzei în ceea ce-i privește, fie legea să prevadă expres că inculpații minori, împreună cu cei majori din aceeași cauză, să fie judecați în ședință separată nepublică.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele legale supuse controlului nu afectează regimul special de protecție a tinerilor, ci constituie o concretizare a acestuia. De altfel, regulile procedurale menționate sunt instituite în scopul protejării inculpatului minor și pentru buna desfășurare a procesului penal. În acest sens, în art. 486 teza a doua din Codul de procedură penală se prevede că se aplică dispozițiile legale referitoare la procedura în cauzele cu minori, în situația în care într-o cauză sunt mai mulți inculpați, dintre care unii minori și alții majori.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 486 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Inculpați minori cu majori*, care au următorul conținut: „*Când în aceeași cauză sunt mai mulți inculpați, dintre care unii minori și alții majori, instanța judecă în compunerea prevăzută în art. 483 și după procedura obișnuită, aplicând însă cu privire la inculpații minori dispozițiile cuprinse în acest capitol.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*” și, ca atare, legiuitorul este suveran în adoptarea regulilor de procedură, respectând, evident, și celelalte principii și dispoziții constituționale.

Nu poate fi primită susținerea potrivit căreia prevederile art. 486 din Codul de procedură penală afectează regimul special de protecție a minorului consacrat de art. 49 alin. (1) din Constituție, întrucât, dimpotrivă, dispozițiile legale criticate reprezintă o măsură de protecție a minorului aflat în situația de a fi judecat pentru o faptă penală.

Dincolo de eventualele argumente ce ar putea ține de fondul excepției, Curtea constată că autorul excepției pornește de la o premisă eronată constând în aceea că, atunci când în aceeași cauză sunt judecați inculpați minori alături de inculpați majori, ședința de judecată este publică. Or, textul nu dispune așa ceva, cu atât mai mult cu cât prevede *in terminis* că instanța este obligată să aplice cu privire la inculpații minori dispozițiile

cuprinse în titlul IV cap. II din Codul de procedură penală, unde în art. 485 alin. 2 se dispune indubitabil că *ședința nu este publică*.

De altfel, aceste aspecte nu îmbracă forma unor veritabile critici de neconstituționalitate, deoarece vizează modul de

interpretare și de aplicare a prevederilor art. 486 din Codul de procedură penală. Corijarea textului pe această cale nu intră în sfera de competență a instanței de contencios constituțional, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu poate modifica articolul criticat în sensul avansat de autor.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Gura Humorului în Dosarul nr. 1.663/237/2008 și în Dosarul nr. 1.592/237/2008 ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 489

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63¹ din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63¹ din Codul penal, excepție ridicată de Robert Tanko în Dosarul nr. 5.134/337/2008 al Judecătoriei Zalău.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar, doamna avocat Mariana Ștefan din cadrul Baroului București, în calitate de reprezentant al autorul excepției, cu delegație la dosar, a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, deoarece trebuie să se prezinte la alte instanțe din București, fiind angajată și în alte cauze.

Cu privire la cererea formulată, reprezentantul Ministerului Public lasă la aprecierea Curții Constituționale decizia ce urmează a fi luată.

Curtea, deliberând asupra cererii formulate, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, dispune respingerea cererii de acordare a unui nou termen de judecată.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.134/337/2008, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 63¹ din Codul penal**, excepție ridicată de Robert Tanko în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri de înlocuire a pedepsei amenzii penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 22 referitoare la *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, ale art. 23 alin. (1) și (12) referitoare la inviolabilitatea libertății persoanei și la aplicarea pedepselor numai în condițiile legii, ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și ale art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la libertate și siguranță*, ale art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la convenție referitoare la *Interzicerea privării de libertate pentru datorii* și ale art. 4 din Protocolul nr. 7 adițional la aceeași convenție referitoare la *Dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori*. Astfel, articolul criticat nu îndeplinește cerințele de claritate și previzibilitate, deoarece nu sunt stabilitate criteriile în funcție de care se analizează reaua-credință. De asemenea, încarcerarea unui persoane condamnate la pedeapsa amenzii penale pe motiv că nu execută sancțiunea nu se regăsește între cazurile limitativ enumerate în art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care justifică lipsirea de libertate a unei persoane.

Individualizarea judiciară a pedepselor nu se poate face ulterior soluționării raportului conflictual penal cu ocazia punerii în executare a hotărârilor penale. A accepta o astfel de posibilitate echivalează cu încălcarea principiului *non bis in idem*.

Nu în ultimul rând, interdicerea privării de libertate pentru imposibilitatea de a executa o obligație contractuală trebuie, în opinia autorului, extinsă și în cadrul obligațiilor de plată ce rezultă dintr-un raport juridic de drept penal.

Judecătoria Zalău opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și are ca scop doar tergiversarea soluționării cauzei.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 63¹ din Codul penal, cu denumirea marginală *Înlocuirea pedepsei amenzii*, care au următorul conținut: „*Dacă cel condamnat se sustrage cu rea-credință de la executarea amenzii, instanța poate înlocui această pedeapsă cu pedeapsa închisorii în limitele prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, ținând seama de partea din amendă care a fost achitată.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate reglementează cu privire la înlocuirea pedepsei amenzii penale cu pedeapsa închisorii în limitele prevăzute pentru infracțiunea săvârșită și ținând seama de partea din amendă care a fost achitată. Or, felurile și întinderea pedepselor principale ce pot fi aplicate în materie penală sunt, în virtutea art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, o creație a legiuitorului și este firesc ca acesta să determine nu numai condițiile și sfera de incidență, ci și limitele acestora, care presupune, între altele, și posibilitatea înlocuirii.

Autoritatea de lucru judecat în materie penală legitimează aspectele referitoare la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia. Așa fiind, prin posibilitatea înlocuirii unei modalități de executare nu se aduce atingere principiului *non bis in idem*, legiuitorul fiind liber să întreprindă

măsurile necesare care, pe de o parte, să justifice o individualizare a pedepsei mai eficientă și, pe de altă parte, să combată sustragerea unei persoane vinovate de la tragerea la răspunderea penală.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia încarcerarea unei persoane condamnate la pedeapsa amenzii penale pe motiv că nu execută sancțiunea ar contraveni dreptului la libertate și siguranță consacrat de art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care permite numai în cadrul listei exhaustive privarea de libertate licită, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece, dimpotrivă, potrivit art. 5 paragraful 1 lit. a) din actul internațional invocat, este permisă privarea licită care are ca bază o condamnare pronunțată de un tribunal competent. De altfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (*Bamber împotriva Regatului Unit al Marii Britanii* din 14 decembrie 1988) s-a statuat că încarcerarea dispusă ca urmare a revocării eliberării condiționate, care se întemeiază pe condamnarea inițială, este justificată o dată pentru totdeauna de această condamnare, constituind, în consecință, o deținere legală în limitele art. 5 paragraful 1 lit. a) din Convenție.

Așa fiind, înlocuirea pedepsei amenzii penale dispusă printr-o hotărâre judecătorească satisface pe deplin exigențele convenționale invocate, existând astfel o adevărată legătură de causalitate între privarea de libertate și condamnare.

De asemenea, pentru ca dreptul scris să fie suficient de precis trebuie ca să permită individului, prin parcurgerea la nevoie, la o consultanță de specialitate, să prevadă, în mod rezonabil, prin raportare la circumstanțele cauzei, consecințele nefavorabile ale unei acțiuni determinate. Altfel spus, este imperios necesar ca urmările unui anumit comportament social al persoanei să rezulte cu certitudine din înseși dispozițiile legii naționale. Or, sustragerea cu rea-credință de la executarea amenzii penale dispuse printr-o hotărâre judecătorească de condamnare nu comportă niciun fel de ambiguități care să genereze neclaritate ori imprevizibilitate.

În sfârșit, în ce ceea privește propunerea autorului excepției de a se extinde interdicerea privării de libertate pentru datorii și în cadrul obligațiilor de plată ce rezultă dintr-un raport juridic de drept penal, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită pentru simplul motiv că interdicția consacrată de art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale vizează *in terminis* doar imposibilitatea executării unei obligații contractuale ca o excepție ce limitează domeniul de aplicare al dispozițiilor art. 5 paragraful 1 lit. b) teza a doua referitoare la privarea de libertate ordonată în vederea garantării executării unei obligații impuse de lege, cum ar fi, de pildă, ordonarea unei detenții pentru omiterea plății unei amenzi penale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63¹ din Codul penal, excepție ridicată de Robert Tanko în Dosarul nr. 5.134/337/2008 al Judecătoria Zalău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.219(82) a Comitetului Securității Maritime din 8 decembrie 2006 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.166(56) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin din 13 iulie 2007

În temeiul prevederilor art. 12 lit. b) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 pct. 18 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică amendamentele la Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.219(82) a Comitetului Securității Maritime din 8 decembrie 2006 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.166(56) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin din 13 iulie 2007, astfel cum a fost rectificată conform Raportului Comitetului pentru Protecția

Mediului Marin privind cea de-a cincizeci și șasea sesiune a sa — MEPC 56/23/Add.1/Corr.1 din 13 februarie 2008, amendamente intrate în vigoare pentru România la data de 1 ianuarie 2009, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Marin Anton,
secretar de stat

București, 7 aprilie 2009.
Nr. 437.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 430112